

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhd., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.

Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiuri 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Pacea cu Români.

Sibiu, 1 Aprilie n.

In cercurile înalte politice s'a dat o deosebită importanță faptului, că Impăratul Wilhelm al Germaniei, în scurta vreme pe care a petrecut-o nu de mult în Viena, ca oaspe al Maiestății Sale, Monarhului nostru, a primit în audiență pe contele Ștefan Tisza, ministru-president ungar. Se spunea, că însuși Impăratul Wilhelm și-a esprimat dorința de a cunoaște pe contele Tisza, bărbatul de stat al Ungariei, cu orizonturi largi și de o corectitate și energie rară.

Se spunea apoi, că în cursul luniei audiențe Impăratul Wilhelm a ceras informațiuni dela contele Tisza și cu privire la tratativele cari au avut loc între el și fruntașii Românilor, și că Impăratul Wilhelm ar fi manifestat un deosebit interes față de înțelegerea româno-maghiară.

Nu ne este dată posibilitatea de a controla stările de înțălesul acesta; dar cunosând situația ce s'a creat în timpul din urmă, în politica esternă, atât a monarhiei noastre, cât și a Germaniei, ținem stările de verosimile. Impăratul Wilhelm a putut se ceară informații dela prim-ministrul nostru, ba a trebuit să le ceară, cu privire la stadiul în care se află acum per tractările guvernului maghiar cu fruntașii poporului nostru în privința legării unei înțelegeri mulțumitoare și durabile, pentru aceasta înțelegere, pacea româno-maghiară, e de mare interes și pentru Germania, nu numai pentru monarhia noastră. Știe foarte bine Impăratul Wilhelm, că nu e tot una, dacă România, ridicată astăzi la vaza și importanță pe care o are, merge într'un eventual conflict european cu Germania și Austro-Ungaria, ori merge în contra lor, cu Rusia? Și știe foarte

bine Impăratul Wilhelm, aceea ce știe lumea întreagă, că dispoziția în țara românească nu e de loc favorabilă Austro-Ungariei, și nu e favorabilă din pricina situației neprielnice pe care o au Români în monarhia aceasta, atât cei din Bucovina, cât și cei din Ungaria, — ori mai ales acestia.

Iată deci nexul causal, între lunga audiенță acordată din partea Impăratului Wilhelm al Germaniei ministrului nostru president, contelui Stefan Tisza și între svonurile lățite în zilele din urmă, că contele Tisza va relua tratativele cu Români, pentru a le duce de astădată la încheiere.

Situația e de altcum foarte favorabilă pentru continuarea și terminarea lor.

Vedem, că comitatele rând pe rând să pronunță în congregațiile lor pentru politica naționalistă a contelui Tisza, rugându-l să continue pe calea începută. Astfel una din cele mai opoziționale și mai șoviniste adunări municipale, a Clujului, a votat zilele trecute cu unanimitate un proiect de resoluție, cōmpus de membrul român al reprezentanței comitatense, Dr. Iuliu Pordea, în terminii următori:

«Adunarea generală enunță, că în interesul creării păcii cu naționalitățile, pertrecările purtate de ministrul president sunt favorabile din punctul de vedere al păcii interne a țării și al consolidării stărilor publice de lucruri, din care motiv adunarea generală adreseză ministrului president rugarea, ca mergând pe calea începută, se binevoiască a promova și a sigura conviețuirea pacnică, basată pe încredere și stimă, a cetățenilor de stat de limbă nemaghiară, fără considerare la limbă, cu maghiari-mea, în interesul infloririi și întăriri patriei comune».

O altă adunare municipală, a comitatului Timiș, tot așa de șovinistă

până aici, ca cea din Cluj, a adus zilele trecute hotărâre tot cam în acest înțeles, declarând, că ea totdeauna a stat în raporturi bune cu naționalitățile, în scopul, probabil, de a-și ascunde, prin o astfel de declaratie, multele păcate din trecut, săvârșite față de Români, Sârbii și Șvabii din acel comitat. Iar un membru maghiar al congregației din Timișoara, Tornyai Gyula, a cerut chiar să fie provocat guvernul să execute întreaga lege de naționalitate.

Și tot așa s'a întâmplat și pe alte locuri, în alte adunări municipale. Pre tutindenea bate deci un vînt mai prietic, mai înviorător. Opinia publică maghiară să desmetecelește mereu și începe să înțeleagă, că nu-i este de nici un folos dușmania față de celelalte popoare conlocuitoare, și că nici la contopirea lor, la maghiarizarea lor, nu poate să se aştepte, nici acum, nici în viitor, nici odată; că prin urmare, lucrul cel mai cu minte pe care'l poate face este, să ceară dela cei dela conducere, să de fiecăruia popor aceea ce i compete: respectarea limbii, legii, obiceiurilor, tradițiilor proprii, pentru că numai pe calea aceasta pot să devină popoarele nemaghiare, în prima linie Români, din patrie și din regat, amicii, iar nu dușmani Maghiarilor.

Semne bune sunt toate acestea, cari sigur că vor îndemna pe contele Tisza să continue per tractările cu fruntașii Românilor, ducându-le la mulțamitoare încheiere.

Lege nouă. Eri, Marți, s'a publicat în colecția de legi nouă lege despre împărțirea cercurilor electorale, împreună cu ordinațiunea ministerială, referitoare la extinderea singuraticelor cercuri. Legea nouă electorală a intrat deci în vigoare.

Din isprava mânilor sale sădește via și și încinge mijlocul cu utele. Să mânile cele harnice la lucru. Ea știe că e de sportnic luerul său, Lumina nu-i se stârge de cu vremea noaptea, Ea pune furca la brau. Să fusc sprinten într-o degrete nu se odihnește. Să întinde mâna celui flămând. Pe nevoiaș-i milie. Căsnicii săi n'au teamă de ger, Căci hainele lor din lână le face, De mâna ei sunt făcuțe haineturile casei, Să imbrăcămintea ei din în și din purpură, Pe bărbatul ei il eunose în poartă, Căci are scaun într-sfetnicii țării. Ea coase cămeșii și le vine. Să cingătorii negustorilor. Putere și demnitate inspiră ținuta ei. Să încrățătore de vremea ce vine, Ea a cumpătată la vorbă. Să legea bunățăii și pe buzele sale, El și supraveghiază pe toți ai casei. Să nu gustă fărâmă lenoi. Copiii ei o imbrățișează fericindu-o, Să bărbatul o lăudă zicând: Multe fice am văzut virtuoase, Dar tu pe toate le intreci. Mândria și luxul sunt deșarte, Dar femeia care iubește pe Domnul, e de laudă Pentru vrednicia ei. Să fie lăudată și arătată de model.

Proverbele lui Solomon.

I. Monumentul său.

Ea își ridică monumentul său; și singură nu-și poate da seamă că-l are. Trăiește într-o insulă; și singură nu știe, că acela există.

Nu-și închipuea nici odată că a fost deosebită ori că a fost de vrunt folos în-

semnat, sau că a dobândit ceva vrednic prin viața sa. Uneori, când cetea istoriile femeilor celebre, și dansă își avea: „visuri de femeie mare” și facând o reprisire peste viața sa acătuată din fapte mărunte, atât de mici încât singură nu le-a dat vr'o importanță deosebită, la răsboiul său n'a lăuat cu vr'o înțeță, neluană în seamă că de mult a înaintat și ce țesătură minunată a țesut. La drept vorbind i s-ar fi părat căr și când s'ar fi cugetat la sine sau la luerul său, că țesătură singură s'a făcut. Dar dansa nu se gândește la sine. Să închipuirea de sine i-ar fi nimicit monumentul său. Monumentul său e casa sa, căminul său familiar. S'a desvoltat însept pe neobservate, precum crește și se dezvoltă o floare; și nimenea nu știe, cum însă nu și-a dat sămă, că de mult a contribuit îngrăjind, udând și sălășluind prosperarea în toate ale sale.

Bărbatul său avea incredere nemărginită în dansă. El strângea, ea cumpăra cele de lipsă. Să la cheltuieli era cu atată grija de crucea sociotind fiecare ban cruceat drept după căstigat. Ea s'a pomenit cu această înșuire, pe care o cultivă cu credință. Toată casa și familia, pe care o cercetează o studiază, deși totdeauna inconștiu, că și cum ar fi un muzeu sau o galerie de artă, și din toată vizita se întoarcă că nouă impresuni, potrivite a le aplica în casa sa. Totdeauna era prea genuină decât să fie imitatoare, pentru că imitația e un fel de falsitate, și totdeauna a urât și s'a

ingrozit de falsitate. În toate ale sale era cu precumpenire. Astfel că nimica nu copia în casa sa sau în persoana sa ceea-ce ar fi văzut; deși orice vedea și întâlnea și sugera ideea perfectiunii vieții și a familiei sale, pe care o facea vizibilă până și în aranjamentul intern al sculelor și obiectelor din casă.

Casa sa era oglinda personalității sale încăt fiecare odaie și fiecare obiect avea darul să spună vizitatorului cum e personalitatea sa, și casa sa era expresia ei cea mai credincioasă și cea mai bună.

Nu e om sau femeie pe lume să poată rezista multă vreme influenței subtile a casei acasă. Căldura adesea și a iubirii ei face să se topească proprietățile amorțite ale etichetei convenționale și cercul pretenților întâlnindu-se vara la plimbare sau iarna în jurul focului, după o vreme cunoaște deliciul libertății, — libertatea perfectului adevăr și a iubirii perfecțe. Casa ei era ospitală, pentru că avea înimă mare; și fiecinei ei era prietenă, pentru că putea să servească pe oricine. Dar înima ei era că și vechiul Templu iudeaică, — străinii veneau numai până în curtea străinilor, pretenții încă o curte mai înăuntru; bărbatul și copiii aveau o curte cu mult mai apropiată de adâncul inimii ei, chiar și ei șiua că este un loc: Sfânta Sfintelor, pe care ea îl păstra Dumnezeul său, și pentru aceasta stăma și iubirea lor era cu atât mai profundă.

FOIȘOARĂ.

Femeia virtuoasă.

Traducere din engleză,

de Traianu Scîrboiu, preot.

Femeia română își are meritile sale recunoscute în păstrarea vieții acestui neam. Graiu, lege, porți și datine au trecut din veac în veac prin influență ei. Misiunea ei în viitor postează tot atât de strălucită. Din apus străbat felurile curente despre rolul și misiunea femeiei. Unde curente sunt prielnici, atele sunt aberații străicioase. Mi să păru că principii, cari orienteză viața unei femei, după cum desfașură această brogoră, sunt cele mai sănătoase. Brosura o am găsit în Biblioteca familiei engleze, și e prețuită că e o mică biblie a femeii. Autorul ei, preotul și scriitorul englez Lyman Abbott interpretează în sens religios sublimă misiune a femeii. În direcția aceasta idealul femeii e și cum îl intenționează și o educație aleasă. Ea e o carte populară bună a propagă îndemnuri sănătoșe în familia cu copii, în viața conjugală și pe teren social, unde influența femeiei se simțează.

Femeie virtuoasă cine poate găsi? Căci prețul ei covârșește o comoră de mărgăritare, în ea se încrede înimă bărbatului ei. Si căștigul nu-i lipsește. Ea-i face totdeauna binele, și răul nici decum păză la sfârsitul zilelor sale. Ea caută după în și după lângă. Si sărgătoare le lăză cu mânile sale. Ea e ca o corabie a negustorilor, care și aduce hrana de departe. Ea e scosă cu noaptea în capă. Si pregătește hrana casnicilor săi. Si și rănduie slugile la lucru. Ea și punte în gănd un camp — și cumpăra

categorii de școale dela noi și din străinătate, numai că dela noi se cere să dăm rezultate cu mult mai mari pe acest teren. Vom vedea întrucât este aceasta cu puțință.

Mai înainte însă dați-mi voie să deschid șirul discuțiilor zilelor de astăzi și măne prezentându-Vă o icoană, — pe căt se poate în cadrul unui discurs de deschidere — a căilor, pe cari bărbații de școală au încercat să ajungă la scopul, ce-l urmărește învățământul limbilor moderne, a rezultatelor și concluziilor didactice și metodice, la cari au ajuns, pentru asemănănd-o cu împrejurările noastre speciale, — să putem trage învățăturile, ce ne pot fi de folos.

I. Urmărind desvoltarea istorică a învățământului, vom afla din cele mai vechi timpuri printre obiectele de învățământ și o limbă străină, și anume în primul rând limba latină. Multe veacuri de arăndul limba latină a fost chiar limbă de propunere. Ea era considerată de singura limbă, în care se pot cultiva științele, pe cănd celelalte limbi nu erau potrivite pentru a se da prin ele expresie cugetărilor mai adânci. Dar limba latină este o limbă moartă și cade sub altă aprețiere. Voiu aminti totuși dintre multele părerii cu privire la învățarea acestei limbi pe aceea a lui Ioan Amos Comenius, care cu aproape trei veacuri mai înainte a profesat pe terenul didacticei și a metodicei principii, cari astăzi ni se par nouă, rezultat al timpurilor moderne.

El propune pentru școala «maternă» o «metodă universală», care — ne spune el în «Didactica Magna»¹ (pag. 301 urm.) — nu are în vedere numai limbă latină — acea nimfă iubită, — ci caută calea pentru instrucțiunea uniformă în limba maternă a fiecărui popor... intențione care nu trebuie întunecată prin o aşa desconsiderare a limbii materne... A voi să învețe pe cineva o limbă străină înainte de a cunoaște bine pe a sa proprie, e intocmai, ca și cum ar vrea să-și învețe pe fiul său călăria, înainte de a putea să meargă în picioare... Acel, care nu cunoaște limba maternă, nu poate prinde să predea limba latină, din cauză, că limba maternă servește de conducătoare spre cea latină». — Apoi zice mai departe, «cer din partea școlarilor și o cultură reală și aceasta se poate dobândi ușor cu ajutorul scrierilor compuse în limba maternă și care conțin nomenclatura obiectelor. Odată dobândită aceasta, atunci își pot însuși cu atât mai ușor nomenclatura latină, fiind că au să o adauge la obiecte cunoscute». El cere ca școlarii să învețe dela etatea de șase

¹ Trad. de P. Gârboviciu, editura Administrației Casei Școalelor, ed. II. 1910.

ani până la etatea de 12 ani «să cetească corect tot ce e scris și tipărit în limba maternă», «să scrie frumos și repede, după legile gramaticei limbii materne». Numai după ce știu toate acestea și sunt stăpâni pe deplin pe limba maternă, să învețe limbii străine și vor avea avantajul, că le vor învăța mai ușor. «Aci dintre copii... cari învăță mai târziu diferite limbi, nu vor suferi nici cel mai mic neajuns, dacă vor cunoaște expresiunile artistice în limba țării lor, tot așa, fiindcă se roagă lui Dumnezeu Tatăl mai întâi în limba lor, decât în cea latină»... Cu privire la timpul, când să se înceapă, și modul cum să se învețe limbile moderne, ne spune că «dacă unii copii trebuie să se ocupe cu învățarea limbilor popoarelor vecine, aceasta să se facă în al 10-lea, 11-lea și al 12-lea an și anume între școala maternă și cea latină. Si aceasta se poate foarte ușor, dacă îi trimiți acolo, unde nu se vorbește limba lor maternă, ci aceea, pe care vor s'o învețe»...

In altă parte a scrierii sale ne spune, că «totdeauna (să se învețe limbile) una după alta, niciodată două deodată, căci altfel una încurcă pe celală... fiecare limbă să se învețe pentru sine aparte... Si fiindcă limba maternă se referă la lucruri ce se fac cunoscute inteligenței cu încreul, de aceea și studiul ei cere mai mulți ani și anume timpul întregii copilării, cum și o parte din al junetei. După aceea se poate trece la studiul limbii latine... Fiecare limbă să se învețe mai mult prin practică, decât cu reguli, și anume cetiri, repetiție, transcriere, încercări de imitare în scris și oral și atât de des că e posibil... Regulele să înlesnească practica. Norma să o dea limba deja învățată»... (pag. 231 urm.).

Nu ne vom mira, dacă aceste principii corecte le vom găsi repetându-se în timpurile de mai târziu și dacă vom afla, că rezultatele didactice moderne, bazată pe studiul legilor psihologice, au ratificat multe din ele.

In țările mai înaintate în civilizație ale Apusului s'a introdus de multă vreme învățarea unei limbii moderne în școalele superioare. Germania a stat veacuri întregi sub influența limbii, literaturii și culturii franceze. Începând de pe la finea evului mediu până în secolul al 18-lea limba franceză a fost mijlocitoarea tuturor ideilor nouă, limba de conversație a întregii lumi civilizate și mai ales a cercurilor sociale mai înalte. Ea s'a susținut în școalele germane ca obiect de învățământ până astăzi, cănd tinde, din alte considerații, să-lua locul tot mai mult limbă engleză. Si astfel dela încercările lui W. Ratichius și ale filantropistului I. B. Basedow, în Franța ale

ei să umble strict după planurile ei. Dacă nu se gândește ca ea să-și trăiască viața ei, ea e împăcată în gândul că și ei trebuie să fie în felul lor, dar nu ar încerca să-i poarte după cum și dictează gusturile sau conștiința sa. In ea nu-i nimic din fanatismul femeiesc, care dintre toate însușirile feminine supără mai mult temperamentul bărbătesc.

Aproape dela etatea cea mai fragedă ea este tovarășa mamei sale și de timpuriu devine cea mai de incredere a mamei. Stă în ambii ei copilărească să fie mâna dreaptă a mamei și să lucreze ceea-ze lucrează mama ei. Ea începe acum ce este venerațiunea catolicilor față de Preacurata Maria; mama ei este madona ei. Si cum înaintează în etate, deslușește tot mai clar ce este casa: repaus și refugiu din valurile furioase ale vieții din afară, sălașul virtuții și însularea tăriei de viață. A face casa curată și integră și astfel să slujească în ea, încă fraților să le fie plăcut și liberă ca și clubul lor, o societate veselă și nobilă, această ambioție nu o părăsește o clipă. Începutul cu începutul ia și asupra sa parte din responsabilitățile mamei și din lucrurile ei și jungând astfel sfetnică mamei în astfel de sfaturi de care cândva atârnă atât de strict. Când apoi merge la școală sau la facultate, chiar viețile lor se despart, dar afecțiunile lor nici deumtii nu slăbesc.

(Va urma).

lui Montaigne, în Anglia ale lui Locke, până la cele mai moderne metode, de a învăța o limbă nouă în «timp scurt», «ușor» și «temeinic», găsim un număr mare de bărbați ai școalei, căutând să aplice legile pedagogice și psihologice și asupra învățământului limbilor moderne.

Fiindcă școala era stăpânită de limba latină, era natural, ca la început să se învețe și limbile moderne după analogia celei latine. Această metodă e numita grammaticală. Locul de frunte îl ocupă gramatica cu regulile ei; pe baza acestora se învăță limba. Gramaticile erau întocmite într-o toate după felul celor latinești. Dau mai întâi regulile de pronunțare, de scriere și clasificare a «literelor»; apoi urmează etimologia cu înșirarea în ordine sistematică a părților vorbirii, cu declinările și conjugările, cum aflăm încă și astăzi întocmite multe gramatici, abia după acestea urmează regulile privitoare la părțile și construcția propoziției. După învățarea regulilor, se traduceau propoziții singurative, lipsite de legătură internă, din limba străină. Acest sistem s'a susținut uneori chiar și până în zilele noastre. Cât de nefirească este această metodă, e de prisos să mai arăt. Într-un învățământ, în forma aceasta, este mecanic, lipsit de viață, foarte anevoie, reclamând timp îndelungat, muncă grea și stăruință multă. O singură parte bună poate avea această aranjare a materialului: expunerea științifică a sistemului unei limbi. Dar pentru a putea pătrunde aceasta, se cere cunoașterea limbii, deci nu poate servi scopurilor, ce le urmărește școala.

Pe la finea veacului al XVIII o nouă metodă voia să îndrepteze scăderile acestea; este metoda lui I. Val. Meidinger, care voia să învețe limba franceză «în timp scurt într-un mod cu totul nou și foarte ușor». Noutatea acestei metode constă în aceea, că aduce etimologia gramaticei în legătură cu sintaxa, dar păstrează ordinul părților vorbirii de până acum. In această ordine a categoriilor cuvintelor verbul ocupă însă abia locul al 4-lea sau al 5-lea. Din această cauză până să ajungă la verb, întrebuițează numai frânturi de ziceri, din cari lipsește sufletul — predicatul. Toate părțile zicerii, cari lipsesc din ea le afflă în note, în traducere. Iar când începe să întrebuițeze propoziții întregi și texte, — mai ales anecdote, scopul acestora este, ca să fie traduse în limba, pe care elevul voiește să o învețe, aplicând regulile gramaticale învățate. În felul acesta «elevenul fabrică însuși limba, pe care are s'o învețe». Metoda aceasta — sintetică — aflat multă aderenți și imitatori, dar în fond nu e mai puțin mecanică decât cea gramaticală.

Ca o reacțiune față de aceste metode, prin anii 20 ai veacului trecut, revine la principiile representanților realismului german din sec. XVI Ratichius, în Franța Jacotot, iar în Anglia Hamilton, independent unul de altul. Metoda lor este metoda analitică sau interliniară. Ea se basează pe un principiu fundamental al «didacticei» lui Comenius, accentuat și de Ratichius, anume: mai întâi lucrul, apoi regula, materia, apoi forma; nici o limbă să nu se învețe după regulile gramaticale, ci să se înceapă cu limba însăși. Principiul cardinal al acestei metode e, ca limba să i se prezinte elevului ca o limbă vie, expresie a cugetării, legile ei să le afle elevul însuși. Drept aceea i se dă în mână un text împărțit în lectii, iar sub text stă traducerea verbală. Jacotot ales Télemaque-ul lui Fénelon, iar Hamilton evangelia sf. Ioan. Traducerea interliniară o recomandă deja Locke pentru limba latină în lipsa unui învățător care ar ști vorbi latinește. Această metodă o întrebuițează astăzi sistemul Toussaint-Langenscheidt, cu

deosebirea, că pe lângă traducerea din cuvânt în cuvânt aflăm alăturea și o traducere liberă. — Elevul învăță mai întâi să cetească propozițiile, ascultând pronunția învățătorului, să le traducă, apoi la învăță de rost și le analizează din punct de vedere gramatical. Astfel învăță deodată a ceti, a pronunța, a traduce și a vorbi. Această metodă nouă analitică s'a dovedit de bună pentru studiul privat; în școală însă întâmpină o mulțime de dificultăți.

(Va urma)

Chestiuni școlare.

Inatențunea organelor bisericesti. După cum suntem informați din izvoare autentice dl ministrul al instrucției publice va da în curând către organele sale subalterne un ordin, prin care le va atrage atenția, că în comunele bisericesti în cari e pe cale de a se ridica edificiu școlar nou, acela să nu se facă cu cheltuieli exagerate, cari adeseori și ruinează pe locuitori, ci ele să fie simple și puțin costisitoare. Aviz comunelor, cari au în lucrare planuri pentru edificii școlare!

Examenele de absolvire a școalei primare. Pe baza articolului XXXVII din 1913 băieții cari absolva clasa a VI a școalei primare, sunt datori să facă un examen special de absolvire a școalei primare. Pentru acest examen dl ministrul trimite comisari ministeriali, cari au să iscălească în această calitate și atestatele finale. Conform §. 3 al acestei legi, modalitățile după cari va avea să se țină examenul la școlile confesionale, le va stabili dl ministrul numai după ascularea prealabilă a autorităților superioare bisericesti. După informațiile noastre dl ministru n'a consultat încă în această chestiune forurile noastre superioare. Dar și până o va face aceasta, e datoria organelor bisericesti școlare subalterne să comunice organelor de stat datele cari li se vor cere în chestia examenului final. Pe baza acestor date se va stabili apoi o instrucție obligatoare, care se va face cunoscută la timpul său tuturor.

Colecta pentru rezidirea seminarului.

Continuăm cu publicarea colecțiilor deschise în arhidieceză pentru adunarea de oferte benevolă pe seama seminarului «Andreian» din Sibiu, supus reedificării.

Colecta preotimei din tractul *Geoagiu*, intrată la consistoriu, a dat următorul rezultat:

Cor.

1. Ioan Popoviciu, prot.	200-
2. Valeriu Goron, par., Uroiu	150-
3. Nicolau Todea, par., Balșa	100-
4. Luca Botean, par., Geoagiu-de-jos Joseni	100-
5. Simion Filimonescu, p., Renghet	100-
6. Nicolau Popa, par., Porcurea	100-
7. Petru Lula, par., Bobâlna	100-
8. Iosif Costea, par., Cibu	100-
9. Ilie Popoviciu, par., Cigmău	100-
10. Ioan Balsan, par., Bulbuc	100-
11. Dumitru Săcărea, par., Bozeș	100-
12. Iosif Bogdan, par., Mada	100-
13. Vasiliu Păscău, par., Almașul mare Bradet	100-
14. Ioan Stângu, par., Almașul mare Joseni	100-
15. Ioan Zichil, par., Valea mare	100-
16. Ioan Iancu, par., Poiana	100-
17. Gavril Codrin, par., Techereu	100-
18. George Popa, p., Rapoltul mare	100-
19. Radu Jantea, par., Rapoltul mic	100-
20. Zaharie Albu, par., Băcăia	100-
21. Eftimie Costescu, par., Boiu	100-
22. Simeon Micu, par., Voia	100-
23. Stefan Onea, par., Almașul mare Suseni	100-
24. Romul Mermezan, par., Stăuini	100-

25. Romul Săbău, par., Folt . . 100—
26. Dionisie Costea, par., Nădăştia 100—
- Invățătorii din acest tract au contribuit cu următoarele sume:**
Cor.	Teofil Crișan, inv., Băcăinți . .	100—
50—	Nicolau Boțean, inv., Geoagiu . .	50—
50—	Aron Todea, inv., Balșa . .	50—
50—	Lazar Stoica, inv., Renghet . .	50—
50—	Ioan Giurgiu, inv., Rapoltul mare	50—

rele 9 seara Impăratul, Imperialeasa-mamă, păreașa principiară a României, Prințipele Carol, marii duci, marile ducese, au luat parte la un concert, la teatrul Mariensky, dat în folosul invalidilor.

a lucurilor guvernul albanez nu o poate primi asupra sa. În urma scesei note se spune, că Grecia a fost de nou provocată, ca în curs de două săptămâni să și retragă toți soldații de pe teritoriul albanez.

Revistă politică.

Austro-Ungaria.

Reforma administrativă. În ședința comisiei financiare a dietei, ținută Luni, ministru de interne Sándor János a facut comunicări despre reformele pe care vrea guvernul să le introducă în administrație. Funcționarii administrativi vor fi toti numiti pe viață din partea guvernului, nu mai mult aleși, dar consiliile județene reman și mai departe în fință ca organe autonome ale comitatelor, care reman în formațiunea lor actuală. Comisiunile administrative prinse teren mai larg de activitate, se cassează însă comitetele permanente, ale căror agende trec la comisiunile administrative. Funcționarii administrativi din centrul trebuie să facă într-o praxă în provincie. Proiectul de lege, aproape gata, despre reformele administrative, va fi prezentat dietei după vacantele de Paști.

România.

Intronirea Ligii Culturale. Dumineca la orele 2 d. a. s-a ținut în București o mare intrunire a Ligii Culturale. A prezidat generalul Stoica. Au vorbit: G. Bogdan-Duică, Em. Antonescu, Ioan Seurtu, studentul Gh. Banu, colonel Boerescu și C. Arion. S'a votat o moțiune, în care se cere deplină autonomie națională pentru România din alte state, iar după intrunire s-au făcut manifestații la palat și la localul Ligii Culturale.

Politica externă a României. Din Berlin se scrie, că cercurile conducătoare de acolo sunt convinsă, că România nu să schimbe atitudinea față de Germania și Austro-Ungaria. Cu ocazia unei vizite a Prințului Ferdinand, Moștenitorul de tron al României la Berlin, a avut loc o explicație, cu care prințul Ferdinand a declarat Impăratului Wilhelm, că România nu se gândește la o nouă orientare politică, ci persistă pe lângă o amicitie față de tripla alianță. O foie vieneză apoi, în măsură de a fi bine informată, „Deutsche Voßblatt”, scrie, că cercurile autorizate române sunt mulțumite cu modul cum au decurs desbaterile în parlamentul maghiar asupra impăcării româno-maghiare și cred, că terenul pentru reluarea tratativelor este pregătit. De sine îndeles, că în București se privește cu mare interes și la promisiunile Rusiei față de România în cheia Basarabei și se aşteaptă, ca aceste promisiuni să fie realizate. Directiva politicei externe a României va fi precizată abia mai târziu și abia atunci să va fi și că România cărei grupări se va atașa. Două păreri deci, dintre care probabil că cea din urmă stă mai aproape de adevăr.

Străinătate.

Revizuirea constituției sărbești. Cu ocazia discuției asupra bugetului, ministru de interne Protici a declarat, în numele guvernului sărbești, că marea adunare națională va fi convocată negreșit la toamnă, pentru a face rezervarea constituției țării. Revizuirea, după cum am mai arătat și altădată, e necesară, pentru regularea dreptului sărbești, — condiție pusă din partea Tarulu lui rusesc, pentru a putea da de soție pe una din fiicele sale.

Congresul internațional de pace. Între Rusia și Olanda s-au purtat per tractări cu privire la convocarea și ținerea unui nou congres internațional de pace, care va fi al treilea. S'a ajuns la rezultat favorabil. Congresul se va întînchi în primăvara anului 1917, în Haaga. Guvernul din Olanda va invita toate statele să numească delegați pentru comisia, care se va ocupa cu lucrările pregătitoare.

Situația în Albania. Guvernul albanez a adresat puterilor mari europene o notă, în care se plânge, că Greci, care trebuiau să rămasă la 31 Martie n. s. și retragă trupele de pe teritoriul Albaniei, încă nu au evacuat toate teritoriile, iar de pe unde s-au retrase, au trimis bande organizate în locul lor, care fac să devină situația amenințătoare și primejdiașă pentru liniștea și pacea populației. Si se spune, că bandele sunt sprijinite de autoritățile grecete. Agravană-se astfel situația în statul albinez, guvernul Albaniei să roagă, ca puterile mari să intervină la Atene, la guvernul grecesc, pentru a pune capăt acestor stări de lucruri, căci răspunderea pentru aceasta nouă fază

a lucurilor guvernul albanez nu o poate primi asupra sa. În urma scesei note se spune, că Grecia a fost de nou provocată, ca în curs de două săptămâni să și retragă toți soldații de pe teritoriul albanez.

NOUTĂȚI.

Militară. Asentările în țara noastră, conform ordinului dat de ministru pentru apărarea țării, vor dura din 22 April până în 20 Iunie 1914.

Emigrarea în 1913. Conform datelor alcătuite de ministerul de interne, au emigrat în 1913 cu total 118 470 suflare din Ungaria la America. Cu pașapoarte în regulă s'au dus 78.020, fără pașapoarte 40.450. Femeile pleaca din an în an în număr tot mai mare.

Comuna mare în loc de oraș cu magistrat. Reprezentanții orașului Cojocna au adus de nou hotărârea, în care se cere, că acest oraș să fie schimbă în comună mare. Propunerea să a făcut din partea preșcolului reformat.

In contra duelului. Ministrul de justiție Eugen Balogh, terminând proiectul de lege privitor la apărarea onoarei, l-a trimis „Alianței ungare în contra duelului” pentru a-și da părere.

Pentru luminarea poporului. Ministerul de finanțe, de interne și de justiție, cum se anunță din Petersburg, au dat circulare în tot țără pentru a reduce că mai mult numărul consumatorilor de alcool. Pașul s'a făcut în urma dorinței exprimate de țar.

Gazul subpământean. La Turda s'a inaugurat conductul de gaz subpământean, în fință de față a numeroșilor ingineri și specialiști din țară și străinătate. Conductul, care s'a terminat după o luerare de un an, are o lungime de 75 kilometri, și pornind dela Șarmășel, trece peste Turda și ajunge până la Uioara. Cheltuielile de construire fac trei și jumătate milioane coroane.

Combaterea beției. Orășelul Tenaf, aproape de Newyork, a inventat un nou mijloc pentru combaterea beției. Consiliul comunal adecăt a pus la index numele tuturor băntorilor cunoscuți în imprejurime. Liețele sunt trimise la toți căriciumarii cu adausul, ca celor însemnați întrănele să nu li se dea băuturi alcoolice cu nici un preț. Unii din oamenii puși la index s-au simțit ofensați; cu toate acestea nu cetează nici unul a cere satisfacție pe calea procesului, de oarece se știe că judecătorile americane sunt foarte severe cu toți robi alcoolismului. Așa de pildă, cei mai mulți judecători din lumea nouă consideră de imprejurare agravatoare, dacă cineva comite în stare de beție o faptă punibilă.

Alegere de paroh. Ni se scrie, că în Dumineca trecută s'a efectuat alegerea de paroh în fruntea comunității Sebeșul săsesc, întrunind majoritatea covârșitoare de voturi clericul Vasile Oana. Alegerea a decurs în cea mai bună ordine.

Bucuria fumătorilor. Directuna popolu lui tutunurilor a hotărât, ca în viitor să se pună în vânzare numai tutun de coloare deschisă. Tutunul de coloare închisă are să se vândă numai la cerere specială. Nefumătorii vor găsi de sigur, că ar fi cu mult mai bine, dacă tutunul nu s-ar vinde în nici un fel de coloare.

Nu va fi expoziție clujană. Se planuise la Cluj organizarea unei mari expoziții pentru anul 1917. În acest scop s'a cerut sprijinul de la guvern. Ministrul de agricultură a răspuns, că expoziția planuită nu este oportună, având în vedere raporturile economice rele ale țării, și în deosebi ale Ardealului.

Gloante din Balcani. În portul dela Marseille au sosit săptămâna trecută patru vase poapre cu o marfă nu prea obișnuită. Toate se sfătuieau pline de saci grei, încărcăți cu bucătări de plumb. Bucătăriile acesteia nu erau altceva, decât gloante ieșite din armele soldaților turci, sărbă, bulgari, greci și muntenegri. Unele și acum mai purtau, în formă de rugini, urmele de sânge vărsat în răsboi. Din portul dela Marseille marfă numită va fi dusă la Paris, unde topită în fabrici arătătoare să fie întrebuiată pentru scopuri mai pașnice: la pregătirea de tevi, necesare conductelor de gaz și apă &c. Gloantele au fost adunate de țărani săraci ai Balcanului de pe câmpurile de luptă pustii, despăgubindu-se astfel — destul de slab — de ceea ce au pierdut în răsboi.

Expoziție. Pictorul ardelean Eduard Morres va expune zilele acestea în pavilionul lacului de patinat în Sibiu cîteva din tablourile săle cele mai bune, dintre care multe sunt lucrate în Italia și sunt vrednice de a fi văzute.

Prelegeri. Profesorul Dr. Phleps din Danzig a deschis în Sibiu un ciclu de prelegeri despre arta locuitorilor. Ieri și alătării a vorbit despre locuintele vechilor egipteni și despre ale asirienilor și babilonienilor. Astăzi, Mercuri, va continua despre ale grecilor vechi, iar mâine despre ale românilor. Prelegerile, care să țin în sala magistratului, se încearcă să fie de șase ore seara și durează un ceas. Bilete se vând la libăria Michaelis în strada Cisnădiei.

Coroane eterne. În loc de cunună pe ritore pe cosingul mult regretei Silvia Barcianu, dr. avocat Dr. Lucian Barcianu, dăruiește 10 cor. la fondul Dr. D. P. Barcianu, pentru ajutorarea sodalilor (călătorilor) fără lucru, al Reuniunii meșeriașilor sibieni; ear dr. Iosif Schiopu, publicist 2 cor.

La fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace, al Reuniunii meșeriașilor sibieni, au mai dăruit: Nicolae Todoran jun., comers. (Planul de jos) și soția sa Ana n. Savu, 2 cor.; Vasile Toșa, concepșor finanțier (Nitra), 1 cor.; Ioan Opreanu, pantofar (Săliște), soția sa Elena și fiica lor Elena, 60 bani; Enea Erremie, învățător (Iara de Jos), aplicand pe fostii și elevi: Nicolae Popa la școlar Iuliu Engber, Traian Mihail la măsarul G. Bonfert, Ioan Coșna la compactatorul F. Zaharides și Traian Crișan la fâurul M. Schmid, 2 cor.; George Beau, orig. din Apoldul înf. învățător în mehanica de precizie în Viena, 20 bani; Bucur Albu jur. (Răsăniș), în amintirea Tatălui său Bucur Albu sen., 50 bani.

La așezământul umanitar numit Reuniunea română de înzmărtare din Sibiu au fost primiți următorii membri noi: Andrei și Ana Feier (Săliște, comit. Hunedoara), Nic Cimpoca, (Sadu), L. Radu, par. (Măgărei), Al. Băieșan, par. (Poiana Ampoiului), Nic. Băieșan, par. (B. Izbita), Elena Vorzi (Reghin), Maria și Ioan Neagu, înv. Maria și Oprea Olariu, înv., Dobra și Coman Bacea, par. (Poplaca), Ana Dordea, (Hășag), Man Cruciati, Bucur Olariu și Sora Mitea, (Răsăniș), Ioan Căneala, prot. (Avrig). Petru și Maria Cosciuc (Mediaș), Patrik u Pintea, par. (Cața), Șerban Manta (Gurărăului), Ana și Dumitru Opris, înv. penz. (Sura Mare), Ioan și Veronica Brătășeanu, (Cărmăzinești, comit. Hunedoara), Elena Popovici, văd. prot. (Tincova), Elisaveta Nistor n. Greavu (Seica Mare), Gav. Popianos (Porumbacul sup.), Maria Popa (Oprea Cărtisoara), Dem. Mandea, par. (Porumbacul inf.) I. Bologa, Florica Feier, Sim. și Floarea Bârna, Maria Baciu, Leon Sandorjan, Ana și Ioan Tanco mchanic, toti din Sibiu. Ajutoare statutare s'au plătit după membrii răposați: Ana Begnasch, Iosif Koci, Zaharie Lechințan și Bucur Albusen, cu cari numărul membrilor răposați de la întemeierea Reuniunii e 227. Se atrage atenția publicului nostru asupra întreprinderii de „Pompe funebre” a acestei Reuniuni.

Mulțamită.

Tuturor prietenilor și cunoșcuților, cari din incidentul trecutului din viață a nevitări noastre nepoate și surori Syvia Barcianu, ne-au adresat cuvinte de mulță iubire, le aducem pe această cale sincera noastă mulțamită.

Sibiu, 31 Martie 1914.

Familia Barcianu.

Cărți și reviste.

Transilvania. revista Asociației nr. 3 din Martie 1914 cuprinde: Ioan Gottlieb Fichte (+ la 27 Ianuarie 1814), de Dr. P. Roșca. Istoria literaturii noastre vechi, de Sextil Pușcariu. O nouă mărturie istorică privitoare la mitropolia Bâlgăradului, de Dr. Silviu Dragomir. Cifre vorbătoare. Cronică.

A rutén skismapor (procesul Rutenilor pentru schismă), de ziariștul Aradi Victor. O broșură ungurească, de 80 pagini, în care e prezentată în lumina adevărăta procesul intentat bretilor ruteni, pentru sforțările facute din partea lor de a trece îndărătat la vecchia lor legă ortodoxă. Sunt pagini în cărticea această, cari trebuie să inducă pe omul iubitor de dreptate și de adevăr. Broșura să capătă la toate librăriile și costă 1 cor. 50 flieri exemplari.

Szám 2841/1914.

(438) 1—1

Nr. 328/1914.

(430) 3—3

Concurs.

Szebenvármegye közigazgatási bizottságának 1. 502/1914 sz. a. kelt rendeletével a dolmány-vírpod-vujejgyázi th. uton levő 30 sz. hid, 2. 507/1914 sz. a. kelt rendeletével ugyanazon th. uton levő 20 sz. hid, 3. 516/1914 sz. a kelt rendeletével a szerdahely-doborka-zsinnai th. uton levő 3 sz. hid újból építésére, 4. 503/1914 sz. a. kelt rendeletével a hótibágyfalva-öltzszakadá-fenyőfalvi th. körül 4—6 km. szakaszának áthelyezésére vonatkozó munkálatai és a vármegei alispán által az ujegyházi járáshoz köztársasági törlesztési törlesztési előirányt. Az ujegyházi járáshoz köztársasági törlesztési törlesztési előirányt. Az ujegyházi járáshoz köztársasági törlesztési törlesztési előirányt.

Emoulamentele imprenute cu acest post sunt a cincea parte ($\frac{1}{6}$) din venitele stolare ale actualului preot, iar servitile în și afară de biserică le va face numai cu învoirea preotului bâtrân.

Congrua este rezervată numai pentru preotul bâtrân.

Concurenții să-și înainteze rugările în termenul arătat subsemnatului oficiu protopresbiteral și cu prealabilă încunoștiințare, a se prezenta odată în parohie la biserică la sfânta liturghie, spre a cânta, predica sau a servi sfânta liturghie.

Făgăraș, la 6 Martie 1914.

Oficiul protopresbiteral român ortodox al Făgărașului în conțegere cu comitetul parohial.

Nicolae Borzea
protopop.

Nr. 295/1914 prot.

(436) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător la scoala confesională gr. ort. română din Tichindeal, protopresbiteralul Agnita, se publică concurs cu terminus de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”, cu următoarele emoulamente:

1. Ca salar: subvențiuie dela Preavereratul Consistoriul arhidiecezan cor. 300—, dela comună politică cor. 323—, 5% din arunc cor. 97—, sumele acestea se plătesc în rate lunare anticipative.

2. Folosința a două lunci în preț de cor. 160—, în total cor. 880—. Restul se va cere dela stat pe baza documentelor celui ales.

3. Locuință în natură în edificiul școalei.

4. $\frac{1}{4}$ jdg. grădină.

Dela învățătorul ce se va alege se cere, să conducă elevii și să cânte cu ei în Dumineci și sărbători în biserică, să nu fie fost tras în cercetare disciplinară, ci să fi avut până acum o purtare morală bună și nerespioniabilă atât din partea forurilor bisericiste, cât și administrative.

Doritorii de a ocupa acest post să aşteptă rugările ajustate cu documentele necesare la cîstîu protopopesc din Agnita în terminul susindicat și să se prezinte în vre-o Dumineacă ori sărbători în biserică spre a căntă și a face cunoștință cu poporul.

Agnita, 11 Martie 1914.

In conțegere cu comitetul parohial concernent.

Ioachim Muntean
protopop.

Sz. 6110/1913.

(437) 2—2

Pályázati hirdetmény.

Szebenvármegye nagydisznodi járáshoz és Resinár anyák közöséhez tartozó Riuszán telepen rendszerezett segéjejgyői áltás üresedésbe lévén, ezen állásra a pályázatot kírunk, a pályázati költségvetési ürlapok ivenként 1 koronáért megszerzhetök.

Nagyszében, 1914. március 26. én.

Fabritius
alispán.

A segéjejgyő fizetése 1400 kor.
100 kor. lakpénz és 100 kor. fuvarátánya.

Nagydisznód, 1914 évi március hó 25.

Dr. Schuster s. k.
föszolgabiró.

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. a III. a Sibișani, în urma ordinului Consistorial dto. 18 Febr. a. c. Nr. 1779 B se publică concurs cu terminus de 30 treizeci de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emoulamentele sunt cele fasonate în rimbă, pentru întregirea dela stat.

Concurenții au să și așteptă cererile instruite conform normelor din vigore în terminul deschis, oficiului protopresbiteral al Sebesului și până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a căntă, respective a celebra și cuvânta.

Sibișani, în cînășdinta comitetului parohial ținută la 3 Martie 1914.

George Vona Nicanor Cucuruz
pref. notar.

Nr. 118/1914. (435) 3—3

Vidi: Sergiu Medean

protopop.

AVIZ!

Subserisul aduce la cunoștință Onor. public, că am deschis în Sibiu, Str. Gării (Bahngasse) Nr. 5

Cărciumă, Hală de bere, Restaurant.

In acest local se vor găsi în tot timpul beuturi bune și curate, precum și mâncări calde și reci bine pregătite și gustoase.

Se fac abonamente pentru Onoratul public din Sibiu cu cele mai moderate prețuri. Rog incercați și Vă veți convinge.

Cu teată stima: Maxim Macarie,
Hotelier.

(428) 8—12

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vîzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiașă și în dos, foile aurite, cu copeii, în o frumoasă cutie de păstrat 150 cor.

Aceiașă legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copeii, în o frumoasă cutie de păstrat 135 cor.

Aceiașă legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copeii, în o frumoasă cutie de păstrat 100 cor.

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copeii, cu cutie de păstrat 35 cor.

Evangelia legată în piele roșie, cu cadre aurite și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copeii 25 cor.

Cărți nouă apărute

se află de vîzire la

Librăria arhidiecezană, Sibiu.

- Bunea Dr. A., *Încercare de Istoria Românilor* până la anul 1382. Scriere postumă cu un Portret foarte bine reușit al autorului. Prețul 5 cor. + 20 fil. porto.
- Caragiale I. L., *Teatru*, opere complete Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
- Cartea Verde, textul tractatului de pace dela București 1913. Prețul cor. 150. + 20 fil. porto.
- Cazaban A., *Între Femeie și pisică*, novele. Prețul cor. 150. + 20 fil. porto.
- Chirilescu M. I., *Grănicerul*, novele. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
- Coșbuc G., *FIRE DE ZORT*, poezii. Ediție nouă cu 100 pagini mai mare decât ediția anterioară. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.
- Diamandy G., *Chemarea Codrului*, poete vîtejășă în 3 acte. Prețul cor. 150 + 10 fil. porto.
- Drăgescu Dr. I., *Pro patria, Povestire de spre începutul și menirea neamului românesc*. Prețul 3 cor. + 30 fil. porto.
- Dulfu P., *Gruia lui Novac*. Epopée alcătuitură din cîntecile de viteje ale poporului român. Cu ilustrațiuni de A. Murnu. Ed. simplă cor. 150, ej. de lux cor. 250. + 20 fil. porto.
- Eroii Noștri, pagini alese din istoria neamului. 3 broșuri à 30 bani. Broșura I conține: Răsboiale între Români și Daci. Broșura II conține: Dacia sub Traian. Broșura III conține: Muntenia și Moldova, întăierele luptei cu Ungurii. Broșurile acestea sunt scrise pe înțelesul poporului. Prețul 10 fil.
- Faraog E. En., *Din taina vehilor Răspândăi*, poezii. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
- Filipescu N., *Discursuri politice*, publicate de N. Pandea. Vol. I. 1888—1901. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.
- Flaubert G., *Salambo*, roman. Tradus de Ludovic Dau. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
- Galaion G., *Biserica din Rîzare*, novele și schițe. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
- Goga O., *Domnul Notar*, dramă în 3 acte, din viața Ardeleanului, care se juca pe scena Teatrului Național din București de mai multeori cu succes foarte mare. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
- Hamar Alexiu, *Noua lege militară*. Extras din legă și tăcuirea ei. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
- Herz A. de, *Bunicul*, comedie în 3 acte. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
- Hodos E., *Frumoasa din Nor*, și alte povestiri. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.
- Hodos Z., *Masă ieșină*, gătirea mâncărurilor de dulce și de post. Recete de Bucate simple și bune. Prețul cor. 120. + 10 fil. porto.
- In Tărâi lui Vlaicu. Prințul pomenirei lui Aurel Vlaicu. Prețul 80 fil. + 5 fil. porto.
- Ionescu Sisești G., *Cădor*. Prețul cor. 150. + 10 fil. porto.
- Iorga N., *Note de Drum*. Prețul cor. 125. + 10 fil. porto.
- Iorga N., *Istoria Statelor Balcanice în epoca modernă*. Lectii ținute la Universitatea din București. Prețul cor. 350. + 30 fileri porto.
- Rădulescu-Niger N., *Orfanii Neamului*, Roman Naționalist. Prețul 4 cor. + 20 fileri porto.
- Simionescu-Râmniceanu M., *Propilee Artisice*, articolle Teoretice și Dări de seamă. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.
- Schiopul I. I., *Chestiunea polonă*. Rolul cooperativelor în lupta de conservare națională a Polonilor din Germania cu o hartă explicativă. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
- Stancu Dr. S., *Pocăiții*. Studiu pentru combaterea secciei pocăiților. Prețul 4 cor. + 20 fil. porto.
- Stoica G., *Arte vremuri*, schițe și povestiri. Al 3 lea volum din Biblioteca Scriitorilor delor noi care aparțin sub aripile „Asociației”. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
- Theodorian Caton, *Povestea unei Odăi*, novele. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
- Virgiliu, *Eneida*, tradusă în proză de N. Pandelea. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.